మధుసూదనాన్ని చాలా క్రిటికల్ కండిషన్‌లో ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్ళారని తెలియ వచ్చింది. నిన్న సాయంత్రం వరకూ ఓపిగ్గా పని చేసిన మధుసూదనం — ఎప్పుడో ఒకప్పుడు — అట్లా హఠాత్తుగా హాస్పిటలుకు చేర్చబడతాడని, సుందరం అనుకుంటూనే ఉన్నాడు. కాని — ఆ అనుకోవడం ఇంతత్వరగా నిజమవుతుందని అనుకోలేదు.

మధుసూదనం అంటే — చాలా నెమ్మదైన మనిషి. సుందరం పరిభాషలో చెప్పాలంటే నోట్లో నాలుక మెదలని మనిషి. అతగాడికి ఇద్దరు పిల్లలూ, భార్యాగాక ముసలి తల్లిదండ్రులు. పెళ్ళికావలసిన చెల్లెలూ, ఆ పైన — డిపార్టుమెంటులో ఎన్నేళ్ళుగానో ఎదగని ఉద్యోగమూ — మొగలగు దేశంలో అందరు గుమాస్తాలకు కొద్దో గొప్పో ఉండే క్వాలిఫికేషన్లన్నీ — వున్నాయి. దీనికితోడు — మూడోచెయ్యి అనేది ఎదగని వాడుగూడాను. ఇవన్నీగాక — సర్వీసులో వచ్చిన అయిదారు ఇంక్రిమెంట్లకన్నా, బోలెడు రెట్లు పెరిగిన — ఉబ్బసవ్యాధి ఉంది. పాపం, ఆ ఉబ్బసం చెయ్యబట్టే — అతను చాలా తిప్పలు పడ్డాడు. తిప్పలు అట్లావుండనీ, చివాట్లు గూడా తింటాడు. ఎప్పుడన్నా అయ్యగారి ముందు వున్నప్పుడు దగ్గితే — 'నయం చేయించుకుంటే ఏం రోగమయ్యా?' అని చిరాకు చిత్రగించటం, చిత్తమని మధుసూదనం విన్నవించుకోవడం అప్పుడప్పుడూ జరిగే సంఘటనల్లో ఒకటి.

అట్లాగని మధుసూదనం మీద అయ్యగారికి అభిమానం లేదనికాదు. ఎంత అభిమానం లేకపోతే — 'మీరు నన్నొక వెలపాటు సెలవుమీద వదిలితే, ఎట్లాగో ఆస్పత్రిలో చేరి ఈ ఉబ్బసాన్ని వదల్చుకుంటాను, అప్పుడు — ఇహ ఎప్పటికి ఇల్లూ వాకిలీ లేకుండా మీదగ్గరే ఉండే అవకాశం వుంటుంది' — అని దాఖలు చేసుకుంటే, 'పెద్దయ్యా, నువ్వులేక ఆ సీటూ పని చేయదు' — అని అనగలడు. ఒకవేళ మొండిగా సెలవుమీద వెళ్తాడేమోనని — 'సెలవూ, గిలవూ అడిగావంటే — సెలవు శాంక్షనూ చెయ్యను, జీతమూ ఇవ్వను. అట్టే వెళ్ళేట్లయితే సెలవుపెట్టి వెళ్ళు' అన్న వార్నింగులాంటి మాటలు మధుసూదనం

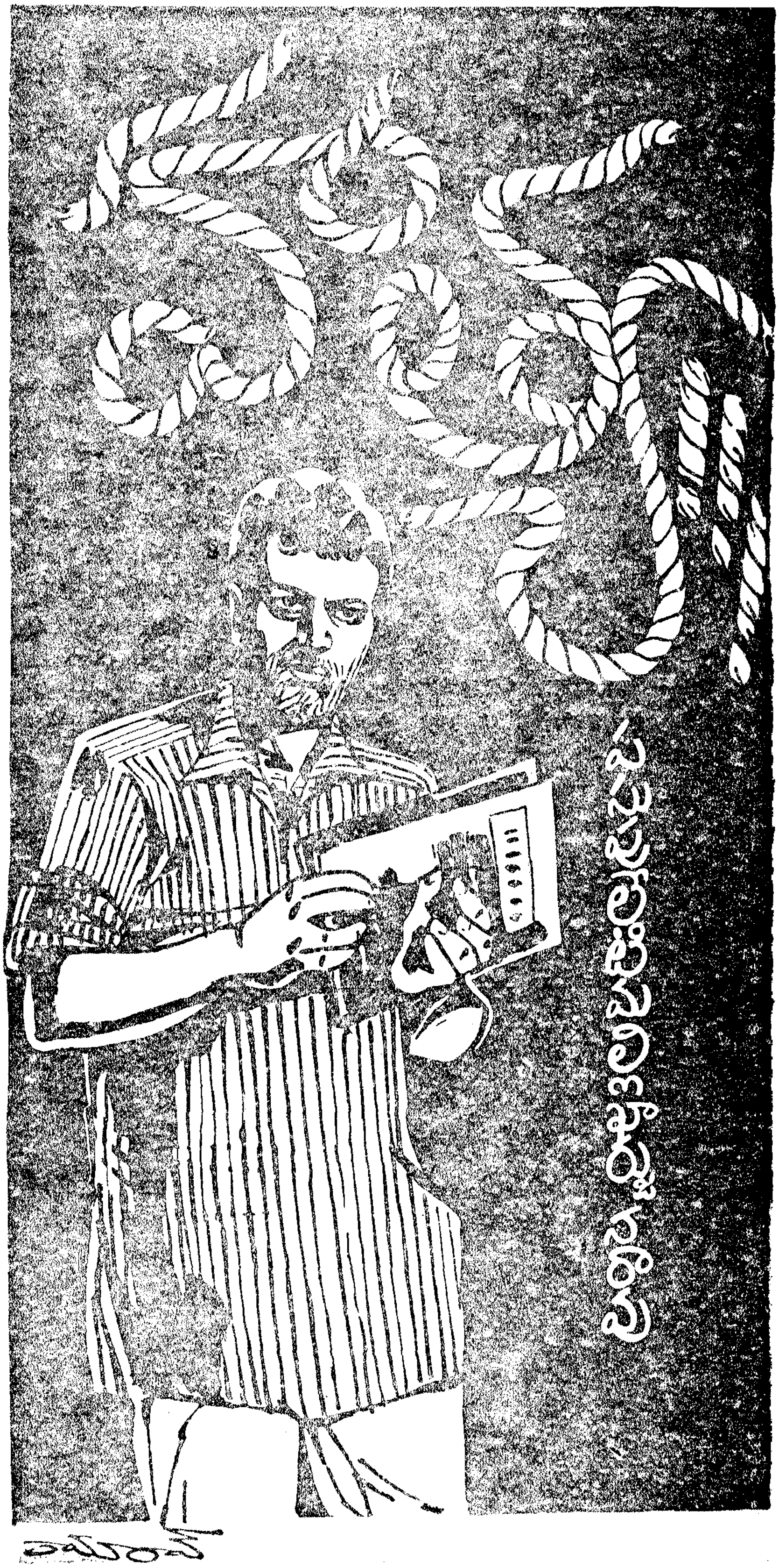

జరిపి వేసేడుగూడాను.

ఇటువంటి సంగతులు జరిగినప్పుడల్లా— ఏరోగెంట్ సుందరం అసలు పూర్వోడు. ఊర్కొంటే—ఏరోగెంట్ అయ్యేవాడేకాడు. అసలు ఈ సుందరం అనబడే శాల్తీకి, అయ్యగార్లజాతికీ—జన్మ జన్మాంతరాలగా—పెట్రోలూ, అగ్గిపుల్లకున్నంత స్నేహం. అందుకే మధుసూదనానికన్నా రెండేళ్ల సర్వీసున్నా ప్రమోషన్ప్రాప్తి లేదింత వరకూ! దానికి అతనసదేమంటే— 'పల్లెత్తు మాటగూడా ఎదురాడని మధుసూదనానికి ఏం పొరగ బెట్టారుగనక, మనకి తగలెయ్య డానికి! అసలు సంగతి అదికాదయ్యా బాబూ, తెల్లవాడు నల్లవాళ్లని అణచి పెట్టాలని—ఉద్యోగులు, ప్రమోషన్లతో బాటు — కొన్నిడెన్నియలున్నూ, వగైరాలు సృష్టించి—పోతూపోతూ ఇక్కడ వాటిని వెళ్లారు. మూడొందల సంవత్సరాలుగా బానిసత్వం జీర్ణించిన రక్తంగదా, అంతా ఆఫీసర్లయితే— ఇండ్లకి అగటిగెలలూ, కోళ్లూ, పళ్లబుట్టలూ, ఎవరు తెస్తారని—ఈ దేశంలో పుట్టి, ఆదేశపు వాసనలు పీల్చిన కొన్ని పెద్ద తలలు సృష్టించిన తతంగం. తమ్ముడూ — ఈ ఆయుధం ఈ ఆరవై ఏళ్లలోనూ— ఫారిన్‌మేడ్ సానరాయి మీద మరింత పదును పెట్టారోయ్! ఖర్మరా బాబూ ఖర్మ...

హత్యా

—అట్లా సాగుతుంది అతని ధోరణి !

మధుసూదనం అమాయకత్వం మీద సుందరానికి జాలి, ఆపైన అతని నెమ్మదయిన స్వభావంమీద అభిమానమును! ఆ అభిమానంకొద్దీ—నువ్వింత మెత్తగా వుండ వద్దని మందలిస్తూ వుంటాడు— అప్పు డప్పుడూ. ఆ[ర]రోజులక్రితం—మేము బంపిన ఫలానా రిఫరెన్సుమీద వెంటనే జవాబు రాకుంటే, ఛార్జిషీటు చేస్తానన్నంత ఘాటుగా, హెడ్‌క్వార్టర్సు ఆఫీసునుంచి డి. ఓ. ఒకటి దిగబడింది. దాంతో— అయ్యగారు ఫైరయ్యాడు. అదీ మధు సూదనం సీటుకి సంబంధించిందే చాలా పార్ట్ దానిమీద—డిస్కస్ చెయ్యాలని— ఎప్పుడడిగినా అయ్యగరు టైము లేదంటూ నెన్నాళ్లు గడిపారు. అదే గుర్తుచేస్తే— మరింత ఫైరయ్యి—మర్నాటికల్లా రిప్లయి పుటప్ చెయ్యమన్నాడు.

మర్నాడు ఆయన ఆఫీసుకి రాలేదు. ఒంట్లో బాగాలేదు, రాడని తెల్సింది. మధుసూదనం తన రెస్పాన్సిబిలిటీని మర్చి పోలేదు. ఎందుకోయ్ ఇంటికి—అని సుంద రం అంటున్నా—ఫైలును అయ్యగారింటికి మోసుకెళ్లాడు.

అరగంట తర్వాత—కడివెడంత బొర్ర ముందూ ఆవెనుక అయ్యగారూవచ్చి 'ఆఁ! ఏమిటి?' అన్నారు కణతలు నొక్కుకుంటూ.

'ఈ డిఓ...నిన్నటిది...' ఫైలుతీసేడు మధుసూదనం.

భగ్గుమన్నాడు అయ్యగారు. 'బొత్తిగా మేనర్సు. ఎటికెటీ లేదయ్యా. ఒకవైపు తలనొప్పితో నేను చస్తున్నానా, ఫైల్సూ, డిస్కషనూ...'

'ఇది ఇవ్వాళ వెళ్లాలని...'

'తెలుసునయ్యా! ఒక్కరోజు ఆగితే ఏం కొంపలంటుకు పోయినయి? నీప్రాణం అయితే నువ్విట్లా రొమ్మున వడ్తావా? రేపు చూస్తాగానీ,ఆట్టే వాగించక వెళ్లు!'

గసిరాడు బిక్కమొహంతో తిరిగివచ్చేడు మధుసూదనం.

అతన్నిచూసి—ఏదో జరిగిందని—జరి గిందేమిటోగూడా సుందరం ఊహించాడు. 'అసలు తప్పు నీది మధుసూదనం! ఎవరినని ఏమిలాభం? నువ్వు పుట్టెడు రోగంతో బాధ పడుతూంటే వారంరోజులు సెలవివ్వడే, పొద్దస్తమానూ చాకిరీ చేయించుకుంటాడే, తనకింత వేలునొప్పి వస్తే — కలంగూడా ముట్టుకోడా? ఈ అరగంటా నిన్ను తిట్టే వుంటాడు. అరగంట తిట్టేబదులు— అర నిముషం వొక సంతకంపేస్తే ఏంపోయింది? అవున్లే—నీ తప్పులేదు బ్రదర్. ఒకవేళ నువ్వు తీసుకుపోకుండా ఉంటే—ఎందుకు తేలేదని అదొక దొబ్బా! ఆఫీసులన్నీ వీళ్లందరి సొంత జాగీర్లయినాయి... జాగీర్లు! ఇదిగో — ఇటువంటి బుద్ధావత తారవు మధుసూదనాలు ఉండబట్టే వీళ్ల కింత అలుసు!'

పాపం, మధుసూదనం కిమ్మనలేదు.

అంతకు ముందోకసారి, మధుసూదనం కొడుకు స్కూల్లో ఆడుకుంటూ కిందపడితే చెయ్యి మణికట్టు దగ్గర ఫ్రాక్చర్ అయింది. డబ్బూ, సెలవూ రెండు కావల్సి వచ్చింది. డబ్బు సుందరందగ్గర ఎప్పుడూ వుంటుంది. దానికతను కారణాలు దాపోటం గానే చెప్తాడు. 'అవునయ్యా, నేను డబ్బు తింటాను. ఆరొందలూ, ఎనిమిదొందలూ, పదొందలూ జీతాలు మేసే గాడిదకొడుకులూ మహాబాబో అద్దమైన వెధవపన్లుచేసి— వేలూ, లక్షలూ మింగేస్తుంటే—అప్పరాల్ మూటయాభయి రూపాయల గుమాస్తా ముండాకొడుకుని నేను తినటం విచిత్రం కాదండీ! నాకేమైనా జరిగితా జీతం

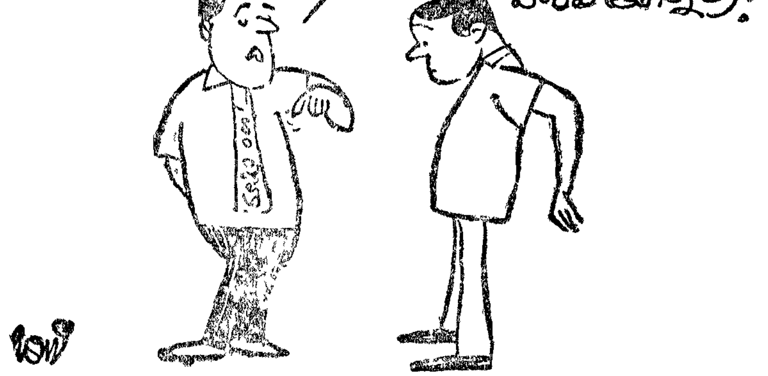

ఎవరి ప్రేమలోనన్నా పడి కట్నం తేకండా చేసు-
కుంటావేమోనని మానాన భయపడి ఈ టై కట్టుకో
మన్నాడు - ఇది చూసి అమ్మాయిలందరూ
పారిపోతున్నారు!

వస్తోందా? ఒక్క బియ్యానికే సరిపోతుంసార్ జీతం. జీతాలు తగినంత పెంచండి బాబో అని గోలపెడితే అర్రూపాయలు పెంచి, మూడు రూపాయలు ప్రావిడెంటుఫండు అని ఐడే వెంకటేశ్వరస్వామి హుండికి జమకట్టి మూడ్రూపాయిలే ఇస్తారూ? అవతల ధరలేమో తొమ్మిదిరూపాయలు పెరుగుతాయా? కాగా—అడ్డమైన ఆందోళనలూ, సమ్మెలూ చేసి, నానా అల్లరిపాలయ్యేదీ, రెడ్ ఇంక్రీలు వేయించుకునేదీ, ఆర్జీలూ, మహజర్లూ ముష్టెత్తుకునేది మేమూ, వందలకొద్దీ పెరిగేది అయ్యగార్లకూనా? ఇదెక్కడి న్యాయంసార్? బోడి మూడ్రూపాయలు పెంచి, అసలే స్టాఫ్‌లేక నలుగురి పని ఒక్కడు చేస్తూ, పెళ్ళాం పిల్లల్నీ, ఇల్లూ వాకిలీ — మర్చిపోయి—నడుములు విరిగేలా గాడిదచాకిరీ — రాత్రింబవళ్ళూ చేస్తూవుంటే ఇంక్రిమెంటూ! అయ్యా! ఇలాచేసి వీళ్ళు సాధించిన ఘనకార్యం ఏమంటే ఇంకోసాతికమంది ఆఫీసర్లకూ, ఆడిషనల్సుకూ ఉద్యోగాలు సృష్టించటం. ఇదయ్యా టూకీకథ...ఇహ నేనెందుకు ఇవన్నీ సహిస్తూ నీతిగా బతకాలి? నా భార్యా పిల్లలు కడుపునిండా తిండి అయినా ఎందుకు తినగూడదు? నేను డబ్బు తింటాను. తింటానని మీ దిక్కున్న చోట చెప్పుకోండి సార్...

—ఇదీ అతని ధోరణి.

మధుసూదనం సెలవు చీటీమీద—ప్రయర్ పర్మిషను తీసుకోలేదు గనుక, ఒకవార్నింగ్ మెమో ఇవ్వమని వ్రాసేడు అయ్యగారు...

'ఒకోసారి వీడు మరీ రాక్షసంగా ప్రవర్తిస్తాడోయ్!' 'హెడ్‌క్లర్కు గొణిగేడు. అతను—అయ్యగారికి ఎంతగొప్ప కాకా బుస్సు అయినా, ఇంకా అయ్యగార్ల కోవలో చేరలేదు గనుక — ఆమాత్రమైనా దయ ఉందని సుందరం అంటాడు.

'దమ్ములుంటే— మీరు మెమో ఇవ్వొయ్యవద్దు' సుందరం — ఆ గొణుగుడు విని సవాలు చేసేడు.

'అందరూ నీలాంటి మొద్దోళ్ళు కారు కదా.'

ARAVIND LABORATORIES P.B. 1415, MADRAS-17

గెలుపొందుటకు మహదవకాశం

క్విజ్ వర్డ్స్‌లో రు. 10,000 పొందండి

ఎంట్రీ ఫీజు 50 పైసలే : : ఫల్లాలు 15 మాత్రమే.

పూర్తి వివరములకు, ఎంట్రీ ఫారములకు మరియు క్విజ్ వర్డ్స్ వీక్లీ ఉచిత కాపీకి వ్రాయండి :—

QUIZWORDS, SHANKER SADAN,

326, Jawahar Marg, INDORE—2

రచయితలకు మనవి

కథలు, వ్యాసాలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని తమ వ్రాత ప్రతులని తిప్పిపంపగోరే రచయితలు వ్రాత ప్రతులతోబాటే తగుమాత్రం తపాలాబిళ్లలు అతికించిన, స్వంత చిరునామాకల కవరు కూడా పంపాలి. స్టాంపులు మాత్రం పంపరాదు. స్టాంపులు మాత్రం పంపించినట్లయితే వ్రాతప్రతులు తిప్పిపంపబడవు. వ్రాతప్రతులతో గాక విడిగా స్వంత చిరునామా, తగుమాత్రం పోస్టేజికల కవర్లు పంపినా వ్రాతప్రతులు తిప్పిపంపబడవు.

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని వ్రాతప్రతుల విషయంలో ఎటువంటి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపబడవు.

నవలలు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని నవలల వ్రాతప్రతులు మేమే తిప్పి పంపిస్తాము. వ్రాతప్రతులతో స్వంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం పోస్టేజి అతికించిన కవర్లు పంప నవసరం లేదు. 100 ఆరఠావు పేజీల పయిన ఉన్న వ్రాతప్రతులే నవలలకింద పరిగణించ బడుతాయి.

కార్టూన్లు

ప్రచురణకి స్వీకరించబడని కార్టూన్లు తిప్పి పంపగోరేవారు కార్టూన్లతో స్వంత చిరునామాకల, తగుమాత్రం పోస్టేజి అతికించిన కవర్లు జతపరచి పంపాలి. స్టాంపులు మాత్రం పంపరాదు.

షరా: వ్రాతప్రతులనీ, కార్టూన్లనీ వీలయినంత భద్రంగా తిప్పిపంపే ప్రయత్నాలు చేస్తాము కాని, వాటి విషయములో ఎటువంటి బాధ్యతనీ స్వీకరించలేము. ఈ షరతుని గమనించి రచయితలు తమ రచనలు, కార్టూన్లు పంపగలరు.

సంపాదకుడు
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

హత్య

నవ్వేడు సుందరం. 'నాకు తెల్సుసార్! బానిసలం మనం... అంతా బానిసబుద్ధులే! మనగుమాస్తాలకున్న రూల్సూ రెగ్యులేషన్సూ — అన్నీ మనల్ని బానిసలుగా చెయ్యడానికే. తమ్ముళ్లూ — తగలెయ్యండి తెల్లవాళ్లు బానిసలకోసం వొదిలిన ఈ వాల్యూముల్ని, కొత్త అట్టల్లో — అచ్చుల్లో — జీర్ణించుకున్న — బూజుపట్టిన ఈ మస్తిష్కాల్ని — వందగాలన్ల పెట్రోలుపోసి తగలెయ్యండి సార్'

'సర్లే...' హెడ్‌క్లార్కు సణుగుడుతో కాయితాల్లో తలదూర్చేడు.

మధుసూదనం ఆఫీసుకి వచ్చినరోజే మెమో చేతికిచ్చారు.

'గాడిద నయం! కుక్కనయం' ప్రాణం పోయే పరిస్థితిలో గూడా నాల్రోజులు సెలవు వాడుకుంటే, మెమో అందుకునే దౌర్భాగ్యపు బతుకు. మధుసూదనం... దండగయ్యా! మనం, మనబతుకులు... ఒక ఆదివారమనీ లేదు, ఒకసెలవూ వాడుకోడానికి గూడా లేదు పోతేపోనీ! చస్తున్నామన్నా ఒకపూట వదలడుగదా?' సుందరం మాటలు విన్పించుకునే అలవాటు మధుసూదనానికి ఎప్పుడూ లేదు...

చిత్రమేమంటే ఇట్లా — ఒర్రరిస్తున్నట్టుగా వాగే సుందరంకన్నా — మధుసూదనమే అయ్యగారికి ప్రోబ్లెమ్ ఒకోసారి! ఎందుకంటే సుందరం ఎట్లాగా ఎవరిమాటా వినడు. తను చెయ్యగలిగినంతపని తప్ప, తనసీటు పనితప్ప — మరేదీ చెయ్యడు. మరేపని చెప్పినా — బుద్ధిపుడితే చేస్తాడు, లేదా చేసినంత చేస్తాడు, మిగతాది వదిలేసి — చెయ్యనంటాడు. మరీ వొత్తిడి తెస్తే — 'నేను చెయ్యను. చేసినంత చేశాను. అంతే చేస్తాను. నువ్వు చెయ్యగలిగింది — నువ్వు చేసుకో' అని సాఫ్‌సీదాగా చెప్తాడు. మధుసూదనం అట్లా అనలేడు. తీసుకుంటాడు. ఎంతచేసినా — ప్రవాహంలాగా వస్తే పనిని — సరిగా చెయ్యనట్లే ఉంటుంది.

అదిగాక — అతను అస్తమానమూ దగ్గుతాడనీ, పని ఎగ్గొట్టడానికి అదొక ఎత్తుగడ అనీ అయ్యగారి అభిప్రాయం...

— ఇవ్వాళ సుందరం, మధుసూదనం కోసం ఎదుర్చూస్తున్నాడు ఎందుకంటే — అంత క్రితమే తెలిసిన వార్త ఏమంటే — కాన్ఫిడెన్షియల్సు డిస్పాచ్ అయ్యాయని అందులో మళ్లీ తనకూ, మధుసూదనానికి బిలో ఏవరేజ్ రిమార్కు వుందని! అది విని సుందరం విరగబడి నవ్వేడు. రహస్యంగా చెప్పిన హెడ్‌క్లర్కు భుజంమీద చెయ్యేసి, 'భలేవార్త గురూజీ! బిలో ఏవరేజ్ గనుకనే గుమాస్తాలం. ఎబోవ్ ఏవరేజ్ అయితే — ఈ బాస్‌లకి బాస్ ఐవుందుము గదా?' అన్నాడు.

హెడ్‌క్లార్కు బుర్ర గోక్కున్నాడు.

మధుసూదనం కోసం — ఇది చెప్పాలని ఎదుర్చూస్తున్న సుందరానికి, అతన్ని ఆస్పత్రిలో చేర్చారని తెలిసి చాలా బాధపడ్డాడు. నిన్ననే అనుకున్నాడు మధుసూదనం మరీ క్షీణించాడని. నిన్న దగ్గు మరీ ఎక్కువైంది. దానికో కారణంకూడా వుంది.

సుందరం ఒక కంట్రాక్టరు బిల్లు పాస్ చెయ్యకుండా పదకొండుపేజీల ఆడిట్ వ్రాసి పట్టుకు వెళ్లాడు. అవతల కాంట్రాక్టరుగారు డబ్బుకి తొందర పడుతున్నాడు. అయ్యగారికి అంతకన్న తొందర. కాని తనవొంతు తాంబూలంలో ఏ కాస్త తక్కువైనా — అది దేవుడి బిల్లేకానీ — సుందరం కొర్రీపెడ్తాడు. ఎంత నచ్చచెప్పినా వినని అసహనం అయ్యగారిలో స్పష్టంగా కన్పిస్తోంది.

సుందరానికి నవ్వులాటగా వుంది.

అర్జంటు కాయితంతో మధుసూదనం లోపలికి వస్తూ — దగ్గు ఆపుకోలేక పోయేడు. ఆ కోపం ఇటుమళ్లి — గంయ్‌మన్నాడు.

'ఏమిటయ్యా ఆ దగ్గు! పెద్ద మనుషులున్నారని తెలీదు. పాడూ లేదు. మందులువాడితే ఏం దొబ్బిడాయి?'

మధుసూదనం, తెల్లబోయాడు. సుందరంకూడా ఒకక్షణం కళ్లు పెద్దవిచేసి చూసేడు.

'ఏంటి అనవ్యాం? నా కర్థం కాదు; ముందులూ వాడక, బట్టలూ సరిగా కొనుక్కోక, ఏమిటీవాలకం? ఆ గెడ్డం గీసుకుని ఎన్నాళ్ళయింది? ఇది ఆఫీసా? లేక బందిల దొడ్డా? ఇట్లాగేనటయ్యా ఆఫీసుకి వచ్చేది?'

మధుసూదనం తనని తిట్టినా బాధపడేడుగానీ, తనరోగాన్ని నయం చేయించుకోని అసమర్థతని ఎత్తి చూపిస్తే బాధపడ్డాడు. అతని కళ్ళలో నీరు తిరగటం సుందరం గమనిస్తూనే వున్నాడు. ఎంతో బాధపడితే తప్ప కళ్ళనీరు రాదు — మధుసూదనానికి.

మరొక నిముషం అతనక్కడే వుండి, అయ్యగారు మరో నాలుగు జాడింపులు వేసి ఉంటే, సుందరం రెచ్చిపో యుండేవాడు అప్పటికీ బయటికి వచ్చేక మధుసూదనాన్ని దులపరించేడు.

'అయినా, మధుసూదనం? నువ్వింత పౌరుషం లేనివాడివయ్యావేం? వాడేం నిన్ను పోషిస్తున్నాడా? నీ పర్సనల్ థింగ్స్ వాడికెందుకు?'

'పోనీ సుందరం...'ఇంక బాధపడటం ఇష్టం లేక అన్నాడతను.

సుందరం బుస్సుమన్నాడు. 'ఏనండయ్యా సోదర గుమస్తాలూ! అయ్యగారు తనలాగా మనం ఆ కౌంటర్లో జీతం గ్రాచేసి, ఈ కౌంటర్లో జమ చెయ్యనందుకు, మనం కేవలం తిండికీ, పెళ్ళాం పిల్లల బాగోగులకి ఖర్చు పెడుతున్నందుకు ఈయన్ని తిట్టేడు. ఈయన పౌరుషం చచ్చి, పోనీ అంటున్నాడు. ఏం, నువ్వు మాత్రం కంట్రాక్టర్ల దగ్గర, పన్ను కావల్సిన వాళ్ళదగ్గరా ముప్పైతీ నీరోగం ఎందుకు నయం చేయించుకోవు? పెర్సీ్నస్తూ, పెరికాటమ్మా బాలాగా ఎందుకు మెసుకోవు?'

అతనంటున్న పౌర్షి — మధుసూదనం తగ్గ మరింత ఎక్కువైంది.

* * *

చిన్న తనతన్ని రెచ్చగొట్టిన సంగతి గుర్తొచ్చి, సుందరం తనని తనే తిట్టుకున్నాడు. ఎందుకంటే — తనమీద — తన వోటి దురుసుతనానికి. అల్టరికి ఏ

వసంత సందేశం

తరులతాల దరహాసముతో విరబూసెను మధుమాసము!
గుండెగుండె విస్తరించెను కుసుమాస్త్రుని సందేశము!

పుష్పవతియగా ప్రతిలతావధువును తరు ప్రియు కౌగిలించెను!
మమత నిండిన ప్రతిమనస్సును మల్లెపూవులమాల యయ్యెను!

గండుకోయిలగాన మాధురి గుండె గుండెను పలుకరించెను!
ప్రతి సుమమ్మును దరిసి భ్రమరము ప్రణయగీతము లాలపించెను!

కన్నెపూల యెడంద తుమ్మెద సన్నసన్నగ మరులు రేచెను!
అధరమున నవవధువు దాచిన మధుర సుధలను ప్రియుడు దోచెను!

నవ వసంత సందేశము నవలతాంత దరహాసము
విన్నారా? జనులారా! కన్నారా కనులారా?

కూరిమి జాలు, నెడదకొమ్మ క్రొత్తచిగురు తొడగాలని
చేదెక్కిన మనసులోని చెలికుతిపి పండాలని

ఎడదగుడిని బూజా దులిపి యెల్లరొకటి కావాలని
అంతరములు పోవాలని అంతరంగ మరయాలని

మనిషితనం నిండాలని మంచితనం పండాలని
నాడే పండుగరోజని నాడే భువి స్వర్గంబని

నరజాతికి ఈ యుగాది నవయుగాది కావాలని
నవవసంత మంటున్నది! నవలతాంతమంటున్నది!

శిశిరహతమగు ప్రకృతిలోనే వసంతాలు పూచినాయని
వసంతాలు వస్తూనే వలపుపూలు తెచ్చాయని

చిగుళ్లలాగే మనస్సుకూడా చివ్వుకొంటూ పండిపోవాలని
విరులలాగే వరులు కూడా పరులకోసం బ్రతుకవలెనని

అందమైన నవ వసంతమందించే సందేశం!
స్పందించే హృదయాలను బంధించే మధుహాసం!

—వక్కలంక లక్ష్మీపతిరావు

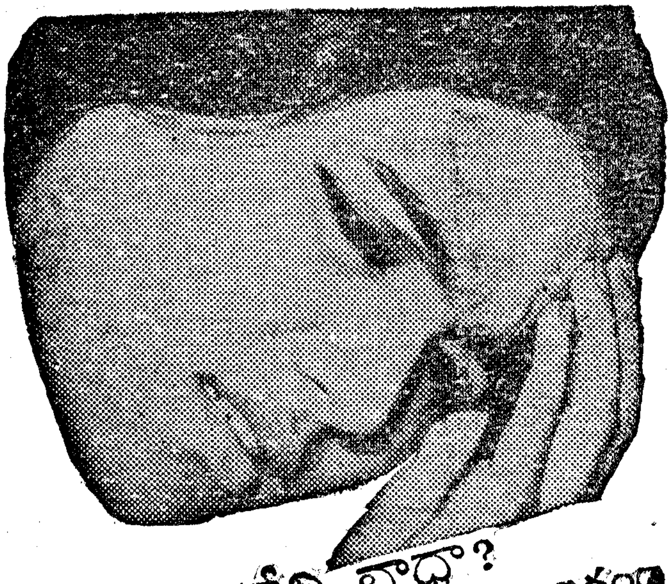

భరించలేని బాధా?
మిక్కిలి శక్తివంతమైన నివారిణిని వాడండి
సాల్‌జాన్
అదే! రంగురంగుల మాత్ర అదే!
తలనొప్పి. జలుబు. ఒంటినొప్పులు.
పంటినొప్పి. కండనొప్పులు. ఫ్లూ
సాల్‌జాన్ ఒక్కటే శక్తివంతమైనది
...రంగుల మాత్రలని జ్ఞాపకం వుంచుకోండి

సపట్
లోషన్
తామర, గజ్జి, చిడుములకు నమ్మకమైన మరియు పేరుగాంచిన మందు.
SAPAT & CO., BOMBAY 2.

ఏజెంట్లు: ది ట్రేడ్ ప్రమోటింగ్ కార్పొరేషన్
ఐకింగ్‌హోం పేట, విజయవాడ—2.

హత్య

కుచ్చితమూ ఉంచుకొని వ్యక్తి మధుసూదనం ఒక్కడే. ఎంత ప్రయత్నించినా — ఇవ్వాళ అతను హాస్పిటల్‌కి వెళ్ళటానికి కారణం తను నిన్న రెచ్చగొట్టటం కానేకాదని — సరిపెట్టుకోలేక పోయేడు.

మధ్యాహ్నం పూట ఒకసెలవు చీటీ ఇచ్చేసి, అతన్ని ఏ ఆస్పత్రిలో చేర్చారో కనుక్కుని వెళ్ళి చూసొద్దామని రెండింటికి బయటపడ్డాడు. మధుసూదనం ఇంటికి వెళ్ళేసరికి — అతను ఆస్పత్రినుంచి తిరిగి వచ్చేడు —

భార్యా పిల్లలూ, తల్లిదండ్రులూ, చెల్లెలూ గొల్లున ఏడుస్తుండగా,...

— ఇంక మళ్ళీ ఎప్పుడూ పెదవి విప్పి మాట్లాడకుండా!

సుందరం ఊపిరి స్తంభించినట్లయింది.

* * *

మర్నాడు — సుందరం సరిగ్గా అయ్యగారి రూము ముందునుంచుని, హెడ్‌క్లార్కుని నిలేసి, పెద్దగా — ఆఫీసు అంతా వినపడేలా అంటున్నాడు.

'మనకన్నా — గాంధీజీని, కెనెడీని, లూథర్‌కింగ్‌ని హత్యచేసిన హంతకులూ, హిరోషిమామీద బాంబులువేసిన నరరూప రాక్షసులూ నయం సార్! నిన్న మధుసూదనం చచ్చిపోయాడని అనుకున్నారా? కాదుసార్, కానేకాదు! మీరూ, నేనూ, ఈ ఆఫీసు, ఈ పనీ, ఈ మనుషులూ — అందరూ కలిసి హత్య ... కాదు...చిత్రవధ చేశాము. ఈ నేరం, ఈ దారుణం కంటికి కన్పించదు. దీనికి శిక్ష ఏ న్యాయస్థానంలో, ఏ కోర్టులోనూ లేదు...దొరకదు సార్, వెయ్యిజన్మలెత్తినా దొరకదు! కోర్టుకీ, 'లా'కూ కళ్ళేకాదు — ఆలోచన గూడా లేదుసార్. లేదు మరి హ.!'

అంకితం:—

మానవత్వం నశించిపోతూ, ప్రభుత్వ పరిపాలనా యంత్రాంగంలో — మృగంకన్నా హీనంగా — రాక్షసాధికారాల ఉక్కుపాదాల క్రింద జీవితం కొట్టే దెబ్బల్ని సహిస్తూ, గోడువినే నాథుడులేక నలిగి నజ్జునౌతున్న, దిక్కూ మొక్కూలేని తెలుగు గుమాస్తా సోదరులకు —!